Here it is *Tohoir* and *Tohmay*

- הכא טהור וטמא

OVERVIEW

The גמרא argues that we cannot say that ר"מ derived his rule (that we may burn מרא מדנא מדוע on חבים together with תרומה מאה), from the ruling of ר' הנינא סגן (who says they burnt שלישי בקודש with בשר (בשר ראשון), because there, both שמא were ממא, however here one מהור and the other is ממא.

asks: תוספות

הקשה רבינו יצחק לוקמא בi' דאסור מדאורייתא והיינו מדבריהם - הקשה רבינו יצחק לוקמא בi' where the burning of the תרומה took place in the seventh hour of the day when אסור מדאורייתא and that is the meaning of מדבריהם (that i') - (רחס"ה) -

- מיר דאורייתא מותר לעשותו שני הכא מי איסור דאורייתא מותר לעשותו כי היכי דשלישי דאורייתא מותר לעשותו שני into שני היכי שני האורייתא, here too (by תרומה), there is also an איסור דאורייתא, so we should be permitted to make it טמא.

רבי יוסי דאמר אינה היא המדה אית ליה דלית לן למילף איסור מטומאה - 4 איסור אינה היא המדה אית ליה דלית לן למילף איסור אינה היא המדה אינה היא איסור, who (argues with ר"מ and) says, 'this is not a proper comparison', maintains that we cannot derive יטומאה from טומאה - 4

- כמו שאפרש לקמן לריש לקיש משום בר קפרא דלא ילפינן איסור מטומאה As I will explain later according to ר"ל in the name of בר קפרא that we do not derive יטומאה from יטומאה:

ואומר רבינו יצחק דלא בעי לאוקמא בשבע -

And the ב"י says that the גמרא did not want to establish the ruling of ה"י in the seventh hour -

דשורפין תרומה טהורה עם הטמאה משמע ליה כדרך שבני אדם רגילין לשרוף והיינו בשש⁶:

³ תוספות equates (according to ר"מ) an איסור הנאה מדאורייתא to איסור טומאה איסור טומאה since both need to be burnt (and no benefit may be derived from them). Just as one may add טומאה to something (מ שלישי) which is already ממא one should also be able to add טומאה to something which is מדאורייתא.

¹ Assuming the day begins at 6am and ends at 6pm; from 6 to 7am is the first hour, etc. and from 12 to 1pm is the seventh hour is אסור בהנאה (even אסור בהנאה from the seventh hour (12pm) onwards. אסור באכילה מדרבנן from the sixth hour (11am) onwards (it is אסור באכילה מדרבנן from the fifth hour (10am) onwards).

² This is the teaching of רחס"ה. See 'Thinking it over' # 1.

ל "" disagrees with the comparison mentioned in footnote # 3, and maintains that even though one may increase the טומאה level of a מטמא תרומה שהורה but one may not be מטמא תרומה שהורה. See 'Thinking it over' # 2.

⁵ מו,ב ד"ה נימא. See (מהרש"א (just as תוספות explains there that) בר קפרא ור' יוחנן argue whether we can derive איסור, similarly ר"מ ור"י have the same argument.

 $^{^6}$ 11am. In the sixth hour it is מותר מדאורייתא so it cannot be compared to (טומאה (דאורייתא)

Because the expression 'שורפין תרומה טהורה עם הטמאה' indicates in the manner in which people burn their המץ, which is in the beginning of the sixth hour.

SUMMARY

We could derive (according to רחס"ה) that שורפין תרומה טהורה עם הטמאה from ז'רחס"ה if it is being burnt 'ז בשעה since איסור איסור is similar to טומאה דאורייתא (however 'ר' disagrees). בשעה ו' ומי is not discussing this case since חמץ.

THINKING IT OVER

- 1. Seemingly an פסול is like a פסול and not like a טמא. It would seem then that we can derive the rule of ר"ם who says a פסול can be made טמא, but not from the rule of חוספות where we can add טמא ושמא to a טמא. However תוספות states that we can derive the ruling of ר"ם from 9 רחס"ף
- 2. How can we explain the dispute (between ר"מ ור"י) whether we can derive איסור from טומאה or not? 10

⁹ See מהרש"א הארוך.

-

 $^{^7}$ See ממא ד"ה דמדאורייתא הוספות מו,א ד"ה ממא can make something else also ממא by coming in contact with it, however an איסור הנאה cannot make anything else אסור (with mere contact). It is similar to a פסול which needs to be destroyed but it cannot affect others.

⁸ See footnote # 2.

¹⁰ See דבר שמואל.